

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 75.504 van 31 juli 1998
in de zaak A. 47.755/X-5799.**

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J.-Fr. LIMPENS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
de Wynantsstraat 23

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX op 27 juli 1992 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het bevel van de Minister van Justitie van 9 juni 1992 om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gelet op het arrest nr. 40.562 van 1 oktober 1992 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt verworpen;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur J. DE COENE;

Gelet op de beschikking van 20 oktober 1997 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 3 februari 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 19 maart 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. VERBIEST;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J.-Fr. LIMPENS, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat XXX, van XXX nationaliteit, in België verblijft en is gehuwd met XXX, van Belgische nationaliteit; dat hij bij arrest van het Hof van Beroep te Brussel van 9 juni 1992 werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 1 jaar wegens bezit van verdovende middelen; dat dit arrest werd vernietigd door een arrest van het Hof van Cassatie van 19 oktober 1993; dat de motivering van het bestreden bevel van de Minister van Justitie van 10 juni 1992 om het grondgebied te verlaten, luidt als volgt :

"REDEN VAN DE BESLISSING : WET 15.12.1980 ART. 7

1° Verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste documenten :

3° Heeft door zijn / haar gedrag de openbare orde / de veiligheid van het land geschaad

Werd op 09.06.1992 veroordeeld tot een definitieve gevangenisstraf van één jaar, en dit wegens onwettig bezit en invoer van verdovende middelen.";

2. Over het belang.

Overwegende dat in tegenstelling tot hetgeen de verwerende partij betoogt, verzoeker over een belang beschikt bij de gevraagde vernietiging; dat de in het bevel opgenomen motieven voor hem immers grievend zijn en zijn belang er alvast in bestaat deze beslissing uit het rechtsverkeer te doen verdwijnen;

3. Over de gegrondheid van het beroep.

Overwegende dat verzoeker in zijn inleidende akte een tweede en vierde middel als volgt verwoordt :

"2. Tweede middel

a. Formulering

Dit middel steunt op de schending van artikel 7.1.2° en 43 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van Richtlijn 64/221 van de EEG.

Doordat de bestreden beslissing steunt op de overweging dat verzoeker door zijn gedrag de openbare orde en of veiligheid van het land heeft geschaad omdat hij op 9 juni 1992 werd veroordeeld tot een definitieve gevangenisstraf van één jaar wegens onwettig bezit en invoer van verdovende middelen;

Terwijl, enig onderdeel :

krachtens de aangehaalde bepalingen, de enige redenen die kunnen worden ingeroepen voor de verwijdering van een EEG-onderdaan degene zijn die steunen op de openbare orde, de openbare veiligheid en de volksgezondheid.

b. Uiteenzetting

De maatregelen van openbare orde of van staatsveiligheid mogen enkel gegrond zijn op het persoonlijk gedrag van de betrokkene.

Het is nuttig om eraan te herinneren dat het enige dat door het Hof van Beroep tegen verzoeker werd weerhouden, het bezit is van één gram haschisch.

Al de andere verdenkingen tegen hem van handel in verdovende middelen werden opgeheven door de uitspraak van het Hof van Beroep van Brussel.

Anderzijds mag de maatregel van verwijdering niet steunen op redenen van algemene preventie (C.J.C.E., 26.2.1975, zaak 67/74, Bonsignore, Rec. 1977, p. 297) en mag een strafrechterlijke veroordeling slechts in aanmerking komen indien er een onmiddellijk gevaar bestaat (C.J.C.E., 27.10.1977, zaak 30/77, BOUCHER, Rec. 1977, p. 1899) en indien er redenen voorhanden zijn om te vrezen dat de betrokkene, in acht genomen de vorige feiten, nieuwe misdrijven zal plegen

(C.J.C.E., 4.12.1974, zaak 41/74, VAN DUYN, Rec. 1974, p. 1337).

Dit is geenszins het geval.

De bestreden beslissing moet des te strenger worden beoordeeld daar zij ook geldt voor Nederland, waar verzoeker zich niet meer mag naartoe begeven hoewel hij daar vennoot-zaakvoerder is van een v.o.f. J.R. Ze hindert bijgevolg de uitoefening van zijn beroepsactiviteiten en het vrije verkeer tussen de lidstaten van de EEG.

Hierdoor schendt het bestreden bevel derhalve de in het middel bedoelde wettelijke bepalingen.

4. Vierde middel : Formulering en uiteenzetting

Dit middel is gesteund op de schending van artikel 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Doordat de bestreden Beslissing steunt op de motivering 'Werd op 9 juni 1992 veroordeeld tot een definitieve gevangenisstraf van één jaar, en dit wegens onwettig bezit en invoer van verdovende middelen.'.

Terwijl, enig onderdeel :

De veroordeling van verzoeker niet definitief is, daar verzoeker Cassatieberoep ertegen heeft aangetekend.

De motivering van het bestreden Bevel is derhalve verkeerd gemotiveerd wat de feiten betreft.

Hierdoor schendt het bestreden bevel derhalve de in het middel bedoelde wettelijke bepalingen.";

Overwegende, wat betreft het tweede middel en het vierde middel samen, artikel 43, 2°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen luidt als volgt :

"De binnenkomst en het verblijf mogen aan de E.G.-vreemdeling slechts geweigerd worden om redenen van openbare orde, van openbare veiligheid of van volksgezondheid en zulks binnen de hiernavermelde perken :

1° de redenen mogen niet ingeroepen worden voor economische doeleinden;

2° de maatregelen van openbare orde of van openbare veiligheid moeten uitsluitend gegrond zijn op het persoonlijk gedrag van de betrokkenen en het bestaan van strafrechtelijke veroordelingen vormt op zichzelf geen motivering van deze maatregelen";

Overwegende dat in de bestreden beslissing eendeels enkel naar het arrest van het Hof van Beroep te Brussel van 9 juni 1992 wordt verwezen; dat overeenkomstig de aangehaalde bepaling onder 2° de verwijzing naar het bestaan van een veroordeling echter geen motivering kan zijn van het bestreden bevel; dat anderdeels dit arrest niet als definitief kon beschouwd worden aangezien tegen het arrest een beroep in cassatie aangetekend werd; dat dit arrest overigens vernietigd werd bij arrest van het Hof van Cassatie van 19 oktober 1993; dat bijgevolg een doorslaggevend motief van het bestreden bevel feitelijke grondslag mist; dat de bestreden beslissing derhalve de bepalingen van artikel 43, 2°, van de voormelde wet van 15 december 1980 miskent; dat het tweede middel en het vierde middel in zoverre gegrond zijn,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van de Minister van Justitie van 9 juni 1992 waarbij aan XXX bevel wordt gegeven om uiterlijk op 10 juni 1992 het grondgebied van het Rijk te verlaten.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op éénendertig juli 1900 achtennegentig,
door :

de HH. D. VERBIEST,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad
griffier.

K. VANHOUTTE,

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

D. VERBIEST.